

Sulle piisab minu armust! 2 Kr 12:9

Apostel Paulus tundis ikka ja jälle, kui raske on kogeda meeldetuletust oma nõtruse ja puuduste kohta. Ta palus Jumalat kolm korda teda sellest vabastada, ent sai vastuseks: "Sulle piisab minu armust, sest nõtruses saab vägi täielikuks." Paulus alistus neile sõnadele ja need andisid talle jõudu katsumustes vastu pidada.

Pikemalt järele mõeldes taipas Paulus, et tema nõtruse meeldetuletamisel oli eesmärk: mida väiksemaks sai tema ise, seda suuremaks sai Kristus, kes andis talle ta nõtruse ja puudused andeks.

Ta mõistis ka, et Kristuse vägi sai ilmsiks ainult siis, kui Paulus tundis ise nõrkust. Ta kirjutab sellest: "Nii ma siis kiitlen meelsamini oma nõtrusest, et Kristuse vägi laskuks elama minu peale. Seepärast mul ongi hea meel nõtruses, vägivalla all, hädades, tagakiusamistes ja ahistustes Kristuse pärast, sest kui ma olen nõder, siis ma olen vägev."

Paulus ei täpsusta, milline nõtrus või puudus teda kõige raskemini piinas, aga ta nimetab seda "liha sisse antud vai". Ta teadis, et nii nagu kõik inimesed, hakkaks ka tema kergesti suurustama selle üle, mida Jumal tema kaudu teeb, võttes au selle eest endale. "Vai lihas" oli antud tema lihaliku loomuse vaoshoidmiseks, et Jumal võiks teda oma riigis tarvitada. Sest Jumal ei taha anda oma au inimestele, kuna ta ise teeb kõik, mis teoks saab – ehkki ta kasutab selleks inimesi.

"Vaid lihas" on Jumala kingitus, mis näitab tema hoolitsusest meie vaimuliku tervise eest. Meie silmis võib Jumala hoolitsus tihti küll imelik välja näha. See võib tulla isegi piina ja vaeva kujul – ka neid kasutab Jumal oma armsaid õpetades ja kasvatades.

Apostel Paulus sai sellest aru. Mida sügavamale põrmusse Jumal meid viib, seda kõrgemale ta meid seejärel ülendab, andes meile näha taevaseid rikkusi ja kogeda taevariigi rõõmu.